

JUSTITISMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 18. december 2013
Kontor: EU-retskontoret
Sagsbeh: Katrine Ledam
Rasmussen
Sagsnr.: 2013-0030-1834
Dok.: 998499

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 284 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 6. december 2013. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Torsten Schack Pedersen (V).

Karen Hækkerup

/

Mette Undall-Behrend

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 284 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren oplyse, om der er sager, hvor regeringen som følge af en opfattet konflikt mellem EU-retten og dansk ret har ændret praksis, således at den er tilrettelagt på en måde, der er i direkte modstrid med lovens ordlyd, inden Folketinget har ændret den ellers gældende lov. Dette bedes fordelt på sager, hvor der foreligger en dom fra EU-domstolen mod Danmark, og sager hvor der alene er tale om en henvendelse fra Kommissionen?”

Svar:

1. Justitsministeriet har forstået spørgsmålet således, at det i lighed med spørgsmål nr. 283 (Alm. del), spørgsmål nr. 285 (Alm. del) og spørgsmål nr. 286 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg relaterer sig til debatten om optjeningsprincippet for børne- og ungeydelsen.

2. Som det fremgår af den samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 283 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg, forekommer det løbende, at det er nødvendigt at tilpasse den danske retstilstand med henblik på at bringe den i overensstemmelse med EU-retten.

Ofte vil tilpasningen være relevant i forbindelse med gennemførelsen af nye EU-retsakter. Baggrunden herfor kan imidlertid også være, at EU-Domstolen afsiger en dom, der bidrager til en ny forståelse af EU-retten, og/eller at man på baggrund af en henvendelse fra Kommissionen eller af egen drift bliver opmærksom på, at Danmark ikke lever op til sine EU-retlige forpligtelser.

Hvordan tilpasningen kan/skal ske, afhænger af de konkrete omstændigheder i det enkelte tilfælde.

Tilpasningen af den danske retstilstand er primært de relevante ressortministeriers ansvar. Justitsministeriet bliver således ikke inddraget i og er ikke bekendt med alle tilfælde, hvor det har været nødvendigt at tilpasse den danske retstilstand som følge af Danmarks EU-retlige forpligtelser. Hertil kommer, at Justitsministeriet ikke fører en oversigt over de sager vedrørende tilpasning af den danske retstilstand som følge af EU-retten, som Justitsministeriet af forskellige årsager i tidens løb har været inddraget i.

Nedenstående er således alene udtryk for eksempler på konkrete tilfælde, hvor den danske retstilstand på forskellig baggrund og forskellig måde er

blevet tilpasset som følge af Danmarks EU-retlige forpligtelser.

3. Eksempler på tilfælde, hvor man har tilpasset den danske retstilstand som følge af EU-retten:

3.1. Som et eksempel på, at man for nylig har tilpasset den danske lovgivning på baggrund af en henvendelse fra Kommissionen, kan nævnes lov nr. 1347 af 3. december 2013 om ændring af fusionsskatteloven, selskabsskatteloven, ejendomsværdiskatteloven og forskellige andre love. Således fremgår det af de almindelige bemærkninger til lovforslaget (L 4 fremsat af skatteministeren den 2. oktober 2013):

”2.4. Nedslag i ejendomsværdiskatten for folkepensionister bosat i udlandet

Formålet med denne del af lovforslaget er at ændre ejendomsværdiskattelovens regler om nedslag for folkepensionister, således at det sikres, at reglerne er i overensstemmelse med EU-retten.

EU-Kommissionen har rettet henvendelse herom. Regeringen har tilkendegivet over for Kommissionen, at man vil søge lovgivningen ændret, således at nedslag efter ejendomsværdiskatteloven ikke alene gives til personer, som har bopæl i Danmark, men også til personer, som har bopæl i udlandet.”

3.2. Som et eksempel på, at man har tilpasset den danske lovgivning på baggrund af en såkaldt åbningsskrivelse fra Kommissionen (første administrative skridt i en traktatkrænkelsessag), kan nævnes lov nr. 265 af 23. april 2008 om ændring af registreringsafgiftsloven, lov om vægtafgift af motorkøretøjer m.v. og lov om afgift efter brændstofforbrug for visse personbiler.

Kommissionen havde i en åbningsskrivelse fra april 2006 rejst tvivl om, hvorvidt den danske afgiftsberegning af brugte indførte biler var i overensstemmelse med artikel 90, stk. 1, i den dagældende EF-Traktat (artikel 110, stk. 1, i den gældende EUF-Traktat), hvoraf fremgår: ”Ingen medlemsstat må direkte eller indirekte pålægge varer fra andre medlemsstater interne afgifter af nogen art, som er højere end de afgifter, der direkte eller indirekte pålægges lignende indenlandske varer”. Kommissionen havde i åbningsskrivelsen blandt andet henvist til to domme fra EU-Domstolen (C-345/93, Nunns Tadau, og C-393/98, Gomes Valente).

I afsnittet ”Forholdet til EU-retten” i bemærkningerne til lovforslaget (L 42 fremsat den 14. december 2007 af den daværende skatteminister) frem-

går blandt andet følgende i relation til de to ovennævnte domme:

”De nævnte domme fra EF-domstolen vedrører afgifter, der er fastsat på grundlag [af] køretøjernes egenskaber, som f.eks. motorstørrelse, og kan derfor ikke direkte overføres på værdiafgifter, som den danske registreringsafgift. Værdien af skalaknækket, værdien af fradrag for trafiksikkerheds- og miljøfremmende foranstaltninger, værdien af fradrag eller tillæg for brændstoføkonomi mv. er alt sammen specifikke elementer, der afgiftsteknisk svarer til motorvolumen, motoreffekt eller lignende.

Formålet med lovforslaget er at inddrage alle disse specifikke elementer i afgiftsberegningen for brugte biler, og således at de får samme relative betydning som for nye biler. Derved vil afgiften af en brugt bil eller motorcykel altid have samme andel af bilens eller motorcyklens værdi som gælder for tilsvarende nye biler og motorcykler.”

3.3. Som et andet eksempel på, at man har tilpasset den danske lovgivning på baggrund af en åbningsskrivelse fra Kommissionen, kan nævnes lov nr. 724 af 25. juni 2010 om ændring af kursgevinstloven og forskellige andre love.

Af afsnittet ”Forholdet til EU-retten” i bemærkningerne til lovforslaget, der blev fremsat den 27. januar 2010 af den daværende skatteminister, fremgår blandt andet følgende:

”Regeringen har den 29. oktober 2009 modtaget en åbningsskrivelse fra Europa-Kommissionen, hvori det anføres, at den eksisterende forskelsbehandling af fordringer i henholdsvis danske kroner og fremmed valuta potentielt er i strid med reglerne om kapitalens fri bevægelighed, jf. art. 63 TEUF (tidligere art. 56 TEF) og de tilsvarende bestemmelser i EØS-aftalen.

Med de foreslåede ændringer af beskatningen af obligationer m.v. sikres overholdelsen af EU-retten. Efter forslaget vil gevinst være skattepligtig og tab fradragsberettiget uanset forrentningen af fordringen og uanset, i hvilken valuta fordringen er udstedt i, hvis årets nettogevinst/-tab overstiger 2.000 kr. Der vil dermed ikke længere være forskel i beskatningen af fordringer i danske kroner og fremmed valuta.”

3.4. Som eksempel på et område, hvor regeringen har besluttet at tilpasse den danske retstilstand som følge af EU-retten, inden der blev fremsat et lovforslag herom, kan nævnes danskuddannelse til grænsependlere omfattet af EU-reglerne (dvs. EU-borgere, der f.eks. arbejder i Danmark, men bor i en anden EU-medlemsstat).

Den 25. februar 2009 fremsatte den daværende integrationsminister forslag

til lov om ændring af lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl. og integrationsloven, der blandt andet havde til formål at gennemføre en ændring af danskuddannelseslovens regler om målgruppen for det kommunale tilbud om danskuddannelse til udlændinge, således at også EU-grænsependlere blev omfattet heraf. Denne del af lovforslaget var foranlediget af en konkret sag rejst af Statsforvaltningen Syddanmark i 2008, som havde givet anledning til, at det daværende integrationsministerium foretog en nærmere vurdering af EU-grænsependleres ret til danskuddannelse i medfør af EU-retten, herunder dagældende rådsforordning 1612/68/EØF samt retspraksis fra EU-Domstolen vedrørende fortolkningen af denne forordning.

Af de almindelige bemærkninger til lovforslaget fremgår det, at det daværende integrationsministerium forinden fremsættelsen af lovforslaget havde tilkendegivet over for kommunalbestyrelser og udbydere af danskuddannelse, at EU-grænsependlere har ret til danskuddannelse svarende til den, som udlændinge, der har opholdstilladelse og er folkeregistreret i en kommune i Danmark, er berettiget til. Således fremgår det blandt andet af de almindelige bemærkninger til lovforslaget:

”Integrationsministeriet har i et informationsbrev af 29. januar 2009 orienteret kommunalbestyrelser og udbydere af danskuddannelse for voksne udlændinge om, at statsborgere i EU/EØS-lande og schweiziske statsborgere, der arbejder her i landet uden at bo her, har ret til danskuddannelse svarende til den, som udlændinge, der har opholdstilladelse og er folkeregistreret i en kommune i Danmark, er berettiget til. Eventuelle berettigede erstatningskrav, som rejses af EU-grænsependlere, som hidtil selv har afholdt udgifter til danskuddannelse, vil blive dækket.”

Lovforslaget blev vedtaget ved lov nr. 485 af 12. juni 2009 om ændring af lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl. og integrationsloven.

3.5. Et eksempel på et område, hvor det har været nødvendigt at tilpasse den danske retstilstand på baggrund af en dom fra EU-Domstolen, men hvor dette har kunnet ske alene ved ændring af en bekendtgørelse og/eller praksisændring kan nævnes familiesammenføring efter EU-reglerne.

EU-domstolen fastslog i en afgørelse af 25. juli 2008 i sagen C-127/08, Metock, på baggrund af en fortolkning af direktiv 2004/38/EF (opholdsdirektivet), at der ikke ved familiesammenføring efter EU-reglerne kan stilles krav om, at en tredjelandstatsborger har haft et forudgående lovligt ophold i en anden medlemsstat. Endvidere kan det udledes af dommen, at

der ved familiesammenføring efter EU-reglerne ikke må sondres mellem, om unionsborgere, der vender tilbage efter at have boet i en anden medlemsstat, har benyttet deres ret til fri bevægelighed som økonomisk eller ikke økonomisk aktive EU-borgere.

Som konsekvens af dommen besluttede regeringen at ændre den såkaldte EU-opholdsbekendtgørelse og praksis på området.

3.6. Som et andet eksempel på et område, hvor det for nylig har været nødvendigt at tilpasse den danske retstilstand på baggrund af en dom fra EU-Domstolen, men hvor dette har kunnet ske alene ved en praksisændring, kan nævnes SU til udenlandske studerende i Danmark, der har opnået status af ”arbejdstager” efter EU-retten.

EU-Domstolen fastslog i en dom af 21. februar 2013 i sagen C-46/12, L.N., at EU-borgere, der studerer i Danmark og samtidig udøver reel og faktisk beskæftigelse af en karakter, der medfører, at den pågældende studerende opnår status af ”arbejdstager” efter EU-retten ikke kan nægtes studiestøtte, der gives til danske statsborgere. Konsekvensen er, at EU-borgere, der indrejser til Danmark med det hovedformål at studere, i modsætning til tidligere også har ret til SU, hvis de samtidig har og under studierne bevarer deres status som arbejdstagere. Denne praksisændring kunne rummes inden for gældende lovgivning, hvorfor den nødvendige tilpasning kunne foretages uden at ændre gældende lovgivning.